

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Joannis Pierii Valeriani Bellunensis Hieroglyphica, Sive De Sacris Ægyptiorum Aliarumque Gentium Literis, Commentariorum Libri LVIII

Valeriano, Pierio

[Lipsiae] ; Francofurti Ad Moenum, 1678

Vestales virgines.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14259

pretendit, cum simili inscriptione, PUDICITIA AUG. In altero ejusdem Otacillæ cum eadem inscriptione & specie, quæ velum eodem modo pretendit. læva radium tenet, sed nomen ita scriptum est, MARTIA OTACIL. SEVERA AUG. cum in altero MARCIA per c litteram in ordine quartam, habeatur, quod quidem ostendit, eo quoque tempore eandem fuisse pronuntiationem litteræ, quæ nunc est, cum post r vocalis altera subsequitur. Quamvis etate nostra fuerint publici non potissimi nominis professores, qui longe aliter sentirent, blasphemiamque eam in r littera suapte vi sonora, pervicaciter abhorruerint. Sed enim puto ego variatum in numis, quia alii Marcia nomen à Marro, alii à Marte deductum existimarint. Sed ut ad Flammeum redeamus, quo nova nupta olim cooperta ducebatur ad virum, crocei coloris id plurimum fuisse comperio, ut apud Maronem, Cyri:

Flammeum
noße nupti-
rum.

Æneid. l. 1.
Ibidem.

Ut tibi Corycio glomerarem flammea luto.

Idem alibi pro maximo negotio habet, venerabile matronalis ornatus donum celebrare:

Circumtextum (quippe) croceo velamen acantho,
Ornatus Argiva Helena, quos illa Lycenis
Pergama cum peteret, inconcessosque hymenæos
Extulerat, matris Leda venabile donum.

Neque satis semel hoc dixisse, sed paulo post mirari Tyrius ait:

Pallamque & pictum croceo velamen acantho.

Sed & cui-
sus cœssus
atq; magni-
ficum addit
hominibus
auctorita-
tem.

Euchius l. 8.
Instit. orat.

Hoc illud est quod Cyprianus ait, continentiam & pudicitiam non in sola carnis integritate consistere, sed etiam in cultus & ornatus honore, pariter & pudore. Sollicitus admodum in hac re Tertullianus mihi videtur, qui non solum velamen hujusmodi *Armatum pudoris* vocat, *versu cunctis illam feminae* *xus feminei murum, qui nec suos emittat oculos, nec admittat alienos*, verum etiam modum pudicitibus ad quem velaminis istius forma produci debeat: *Quantum, inquit, re soluti crimes occupare possunt, tanta est velaminis regio, ut cervices quoque ambiantur. Ipsæ enim sunt quas subiectas esse oportet, propter quas potestas supra caput haberi debet. Velamen jugum illarum est. Denique, bonum esse, ait, ut mulier usque ad lumbos à capite veletur. Judicabunt nos, addit, Ambia feminae & ibnica, quæ non caput, sed faciem quoque ita circumtegent, ut uno oculo liberato contra dimidiam frui lucem, quam totam faciem prospicere: magis cum famina videre quam videri. Nam & qui Flammeum describunt, vestem alii, tegmen alii esse dicunt, quo matronæ capita tegebant, dictumque volunt à Flaminica, quæ uxor Flaminis erat, boni ominis causa, quippe cui usque adeo injuncta erat pudicitia, ut uni illi divortium facere non liceret. Sanctissimumque præceptum est apud Christianos feminis, ait Adamantius ex Paulo, ut cum orant, habeant velamen supra caput, propter Angelos, qui sanctis assistunt, & in Ecclesiis versari delectantur: quos quidem nos, qui sumus peccatorum sordibus inquinati, videre nequaquam possumus.*

ALBATÆ. CAP. XXII.

Alba vestes Ipsi vero colores etiam hieroglyphicum quid sapere videntur. Nam Flamen, ut Varro tradit, cum Iovi sacra ferebat, totus albus erat, & pileum etiam gestabat album. Magi sane in Perside dicebant, Deum ipsum non delectari nisi albis vestibus, quod ego ex Salomone desumptum crediderim, qui dum morum candorem, & animi puritatem persuadere intendit: *In omni tempore, inquit, candida sint vestimenta tua*, utpote qui ætatem nullam, officium nullum, nullum otium & negotium toto vitæ tempore sinceritate & innocentia vacui esse debere præcipiat: ita enim sacræ literæ vestimenta accipere consueverunt, ita veterem hominem exuere admonemur, ita qui nuptiali veste non ornata convivio nuptiali Regis discumbere ausus erat, ad crutiatum in vincula conjicitur.

Et si peccata vestra
purpura in
flar rubu-
runt admo-
dom nisis
à albato.
Esaia. c. 1.

VESTALES VIRGINES. CAP. XXIII.

Quæ vero suffibulo amictæ sacrificabant, virgines Vestales erant. Fuit vero suffibulum vestimentum album, prætextum, quadrangulum, oblongum, quod illæ in capite sacrificantes habebant, idque sub mento fibula comprehendi solebat, unde nomen. Eadem penè specie qua sufficulum erat, Romanæ matronæ nunc utuntur, cum domo exeunt, pudicitia simul & pietatis, quæ duo in illis egregie vigent, indicia & vera & manifesta.